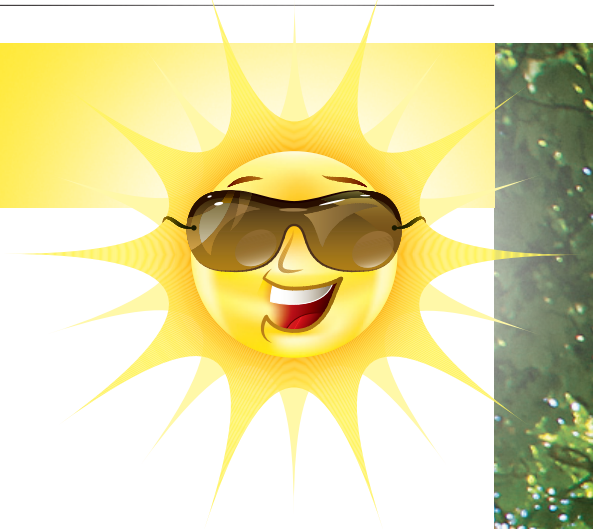

Summar PRÁT

GEVIST VIÐ KRITIKKINUM

- UM EG SKAL GEVA **FØROYINGUM** NAKAÐ RÁÐ Í SAMBANDI VIÐ **FERÐAVINNUNA**, SO VIL EG SIGA, AT VIT **EIGA** AT GEVAST AT **KRITISERA** OKKUM SJÁLVI SO ILLA. TAÐ SIGUR **INGIGERÐ Á TRØÐNI**, SUM UM STUTTA TÍÐ GEVST Á **KUNNINGARSTOVUNI** Í **HAVN**, HAR HON M.A. HEVUR TIKIÐ ÍMÓTI **FERÐAFÓLKI** Í MEIRI ENN **26 ÁR**

SAMRØÐA

Eydna Skaale
eydna@sos.fo

Í góð 26 ár hevur Ingigerð á Trøðni verið smílandi andlitið á Kunningarstovuni í Havn. Hon hevur vegleitt ferðafólkum og føroyingum, hevur sagt okkum, hvat er vert at fara til, og hvat vit eiga at siggja. Hon hevur, kanska meiri enn nakar annar føroyingur, verið í tøttum sambandi við ferðafólkini, sum koma higar, og hon hevur eini greið boð til føroyingar, nú hon gevst.

Niðurgera okkum sjálvi

- Vit duga ómetaliga væl at fortelja turistunum, at ting eru torfør og besverlig í Føroyum. Mangan gera vit alt ov nógv av og gera tað verri, enn tað í grundini er, heldur Ingigerð.

Hon sigur, at føroyingar í alt ov stóran mun leggja dent á tað negativa við Føroyum, og vit gera tað eisini, tá vit tosa við útlendingar.

- Úrslitið er, at tá ferðafólkini koma higar, so hava tey ta fatan, at Føroyar eru eitt ræðuliga torført land at ferðast í. Tey halda, at einki ber til og at tað bæði er dýrt og besverligt at vera her. Men tá tey hava verið her í nakrar dagar, hava tey eina heilt aðra fatan.

Ingigerð nevnið, at eitt, sum ferðafólkini ofta hoyra, er, at tað er so dýrt at ferðast innanoyggja.

- Men hetta eru fólk, sum eru von við, at avstandirnir eru stórir. Og tey halda tað faktiskt vera stak bíligt at ferðast innanoyggja í Føroyum. Tað er tað eisini - føroyingar vita bara ikki av tí.

- Vit hoyra eisini ofta, at turistarnir koma til ein stongdan bý, um tey koma ein sunnudag. Men tað er ikki rætt, tí fleiri handlar hava opið. Teir handlarnir, ið selja vøru til ferðafólk, hava allir opið, vísir Ingigerð á.

Hon heldur, at tað sjálvandi eru nøkur ting, sum kundu verið betri, men samantikið fáa ferðafólk eina heilt serstaka uppliving, tá tey eru í Føroyum. Og tað eiga vit ikki at undirmeta.

- Vit fáa so sera nógvar positivar heilsanir bæði í gestabókina á Kunningarstovuni og við postkortum, sum ferðafólkini senda, eftir at tey eru komin heim aftur. Men føroyingar høvdu gjørt sær sjálvum eina stóra tænaðu, um vit góvust at niðurgera okkum sjálvi og okkara land, slær Ingigerð fast.

Fingið nakrar skulur

Lívið á Kunningarstovuni er broytt ómetaliga nóg hesi 26 árin, Ingigerð hevur starvast har.

- Tá eg kom í starv, var Kunningarstovan eitt ára gomul. Tá høvdu vit eini 5000 vitjandi árliga. Nú er talið av vitjandi komið upp á 30.000 árliga, so tað er greitt, at tað er ein stórur munur.

Tað er felagið Tórshavn, sum eigur og rekur Kunningarstovuna í Havn, og felagið fær játtan frá kommununi og landinum.

- Vit fáa sama studning, nú vit hava 30.000 vitjandi, sum vit fingi, tá vit høvdu 5.000 vitjandi. Tað sigur seg sjálvt, at tað krevur meiri arbeidsorku nú, men vit klára okkum. Serliga sølan millum annað av postkortum og frímerkjum ger stóran mun hjá Kunningarstovuni í Havn.

Leingi var Ingigerð einsamøll ella

sjálvonnur til arbeiðis. Nú starvast fleiri fólk á Kunningarstovuni, og Ingigerð hevur alt gott at bera teimum. Tey hava sera nóg av gera, men tey eru bæði dugnalig, fitt og fyríkomandi.

- Fyrstu árin seldu vit einki uttan nakrar Føroyaplakatar. Men vit høvdu altíð opið, tá ferðamannaskip komu inn. Ein sunnudag stóð eg einsamøll handan diskin, tá ein ferðamaður kom inn. Hann spurdi eftir postkortum. Tað hevði eg ikki. Hann bað um frímerki. Tað hevði eg ikki. So vildi hann keypa okkurt føroyskt tinganest, men tað hevði eg heldur ikki.

- Tað einasta, eg havi at selja eru plakatar, royndi eg at greiða honum frá. Men hann tendraði. »Hvat billar tú tær inn at hava opið, tá tú einki hevur at selja allíkavæl«, buldraði hann. Ingigerð flennur. - Eg lærði av tí, og eg fekk eftir tað skaffað okkurt, sum ferðafólk kundi keypa sær sum minni úr Føroyum.

Síðani er hon farin at selja bæði postkort, frímerki og tinganest, og tað verður nóg selt.

- Hóast alt er so teldustýrt í dag, so eru postkortini framvegis ein sera stórur partur av ferðavinnuni. Og tey eru eitt gott ískoyti hjá Kunningarstovuni.

Grindadráp

Ingigerð minnst eisini, at tað einaferð var grindadráp í Sandagerði, júst tá eitt ferðamannaskip kom inn á Havnina. Tey máttu liggja og bíða og hyggja at drápinum, áðrenn skipið fekk lagt at.

- Tá kom ein maður inn á Kunningarstovuna, og hann var dansandi óður. Hann skuldi forklaga meg til bæði lógmann og danskar myndugleikar.

- Eg skilti einki og visti ikki, hvat eg

hevði gjørt, sum hann var vorðin so óður um.

- Jú, hann fann seg ikki í, at eg hevði skipað fyri einum grindadrápi, beint tá ferðamannaskipið kom inn. Hann hevði aldeilis ongan hug at siggja eitt grindadráp, og hann helt tað veruliga vera frekt av mær at hava fyrireikað hetta góða drápið.

Ingigerð royndi sum frægast at forklára honum, at tað altso ikki var nakað, hon kundi krediterast fyri, men hon heldur ikki, at hann heilt skilti, at grindadrápið ikki var til æru fyri ferðafólk.

Hon leggur tó dent á, at tey allarflestu ferðafólkini bæði eru glað, takksom og hugtíkin, eftir at hava verið í Føroyum. Tey fáa eina positiva og góða uppliving.

Summi teirra hava eina negativa mynd av føroyingum, tá tey koma higar, tí tey halda, at vit eru eitt blóðtyst fólkaslag, sum gongur runt við grindaknivi í hond allan dagin. Tað er jú myndin, sum fleiri av umhvørvisstovnunum royna at mála.

- Tað munnu vera fá, sum skifta hugsan um sjálvt grindadrápið eftir at hava verið í Føroyum, men tey allarflestu fáa eina sera positiva hugsan um føroyingar, sigur Ingigerð smílandi.

Spennandi við veðrinum

Flestu ferðafólkini sum koma higar við stóru ferðamannaskipunum kenna lítið og einki til Føroya.

- Tað góða við, at ferðafólkini sigla til Føroya er, at tey tá hava stundir at práta við hvønnannan. Soleiðis frætta tey frá hvørjum øðrum, hvat er vert at siggja í Føroyum. Og tað vísir seg, at meirilutin vil sleppa til Mykinesar.